

[Weikop.]

„Pengestramning og skatter“, der stod i „Berlingske Aftenavis“ den 25. november 1954. Der stod om afgifter følgende:

„Det skal ikke benægtes, at sådanne afgifter umiddelbart vil få en gavnlig indvirkning på valutaudviklingen, men vi vil alligevel advare herimod. Erfaringen fortæller os med al ønskelig tydelighed, at de forbrugsbegrænsende kræfter, som kan sættes i gang ad denne vej, kun får lov til at virke i meget kort tid. Inden længe bliver politikerne — og først og fremmest de socialdemokratiske — blændet af de mange millioner, som sådanne afgifter kan indbringe, og de begynder at bevilge penge til en lang række nye formål. En skønne dag er statens forbrug derfor steget lige så meget, som borgernes er gået ned. For skatteyderne er der indtrådt en varig forandring, men for valutabalancen er alt ved det gamle.“

Jeg synes, det på en udmærket måde belyser de synspunkter, jeg har gjort gældende under denne debat. Der blev regnet med 2 år til at rette valutastillingen op. Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Karlundborg), der dengang var ordfører, understregede, at der i de to år kunne lægges grundlag for en ny valutareserve. Nu siger socialdemokraterne og de radikale, at det ikke er tilstrækkeligt, alt er for uafklaret, hævder de. Men må jeg nu ikke alligevel minde om, at det tidligere har været muligt at rette valutastillingen op på to år. I december 1950 havde nationalbanken et valutaunderskud på 672 mill. kr., og i december 1952 havde banken et valutaoverskud på 334 mill. kr. Tekstilimportens udvikling begrundes heller ikke videreførelse af tekstilafgifterne. I månederne januar—april er importen i forhold til tilsvarende måneder forrige år dalet med næsten 65 mill. kr. Alene i april måned faldt den med 20 mill. kr.

Alt tyder på, at det ikke vil være uforvarsomt at afvikle tekstilafgifterne, og derfor har vi sammen med venstre stillet vore mindretalsændringsforslag, hvori vi foreslår en aftrapning og en tilbagebetalingspligt, forsåvidt angår tæppeafgifterne. Jeg vil gerne slå fast, at vore ændringsforslag ikke forringer det forudsatte provenu af

omsætningsafgifterne, tværtimod vil provenuet blive større. Ganske vist vil den foreslåede nedsættelse af tekstilafgifterne med 10 pct. i januar 1957, 20 pct. i februar 1957 og 30 pct. i marts 1957 betyde et tab på ca. 12 mill. kr. Men et sådant tab forudsætter det ret usandsynlige, at afgifterne i de tre måneder skulle indbringe 60 mill. kr., og under alle omstændigheder er der fuld dækning for de 12 mill. kr. i de 30 mill. kr., som de forhøjede todsatser vil indbringe.

Jeg synes, det står helt klart, at det radikale venstre ved indgåelsen af forliget med socialdemokratiet ikke regnede med toldforhøjelser på tekstilvarer, og jeg synes også, det må være helt klart, at tekstilvarer ikke både bør belastes med forhøjet told og omsætningsafgift. Selvom det radikale venstre ikke har noget medansvar for toldforhøjelsernes gennemførelse, så vil det utvivlsomt være enigt i, at der må være en grænse for, hvor meget den daglige beklædning kan belastes med statsafgifter. Ved som foreslået at fortsætte med afgiften udover den 31. marts 1957 vil — stadig under forudsætning af, at afgiften vil indbringe ca. 20 mill. kr. pr. måned i tiden fra april til oktober — afgiften reduceres med fra 40 til 90 pct., men den vil alligevel indbringe staten ca. 40 mill. kr. mere minus det beløb, tilbagebetalingen af tæppeafgiften vil andrage. Det vil heraf fremgå, at videreførelsen af omsætningsafgiften som foreslået vil bevirke, at staten får ekstra-indtægter på ca. 30 mill. kr. af omsætningsafgiften og 30 mill. kr. i toldafgifter på tekstilvarer, altså for hele året, ialt ca. 60 mill. kr., og heroverfor vil der stå et højst usandsynligt tab på 12 mill. kr., i hvert fald ikke et tab af denne størrelsesorden. Der er således fuld dækning, kan jeg sige, og mere til.

Af det radikale venstres mindretalsudtalelse i betænkningen kunne det se ud, som om de erhvervsorganisationer, der har med tekstilbranchen at gøre, ikke er enige i, at aftrapningen som foreslået af os skal foretages over 9 måneder; men sådan forholder det sig ikke. Hvis de skriftlige henvendelser til udvalget fra tekstilorganisationerne havde været optrykt i betænkningen, havde man kunnet læse dem. Tekstilfabrikantforeningen, Beklædningsindustriens Sammenslutning, Foreningen af danske